

عنوان مقاله:

ضرورت تربیت سیاسی فرزندان در اسلام

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه, دوره 11, شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مجید کافی امامی - استاد حوزه علمیه قم; دانشجوی دکتری فقه خانواده, دانشگاه بین المللی المصطفی, قم, ایران

احمد احمدی تبار - استاد حوزه علمیه قم, قم, ایران.

خلاصه مقاله:

تربیت سیاسی فرزندان در اسلام زیرمجموعه امور تربیتی محسوب می شود. در مکاتب مختلف به این مهم به صورت جدی پرداخته شده است. مشکلی که وجود دارد باور نادرست برخی جریان‌های اسلامی و افکار عموم مومنین نسبت به تربیت سیاسی فرزندان است، که آن را به همراه سازی با جناح های سیاسی خلاصه می کنند. گرچه در فعالیت سالم سیاسی تنافی نیست، ولی هدف، گسترش و تداوم آسمانی بودن آحاد جامعه مطابق با منویات شریعت اسلام از طریق زیربنای جامعه به نام خانواده می باشد. از این رو نیاز است نگاه عمومی اصلاح شود. در این راستا، هدف اصلی پژوهش حاضر پاسخ به این سوال است که آیا تربیت سیاسی خانواده ضرورت دارد؟ و آیا اسلام ضرورت آن را تأیید می کند؟ برای پاسخ به این سوال با روش توصیفی-تحلیلی، پیشینه نظری موضوع در سیره عقلاء اسلامی و غیراسلامی، و دلایل شریعت در ضرورت شناسی موضوع، بررسی شده است. نتایج نشان داد که، تربیت سیاسی خانواده یعنی پروراندن بعد اجتماعی و سیاسی خانواده که دارای دو رویکرد است: رویکرد اول، پروراندن در راستای منشا تکلیف اعم از خداوند، نیاز انسان و نیاز جامعه می باشد. رویکرد دوم، پروراندن در راستای قلمرو تعلیم و تربیت اعم از تمامی روش های تربیتی و مصادیق ممکنه در امر تعلیم و تربیت است. همه تعاریف معتقدند که، موضوع تربیت و تعلیم جامعه، به ویژه فرزندان، توسط عوامل مختلفی از جمله خانواده، حاکمیت و جامعه محقق می شود، ولی رهبری آن توسط قوانین الهی و یا حکومت، به عاملیت والدین، به ویژه پدر صورت می گیرد. برای تحقق چنین امر مهمی نیاز است که به مباحث مختلفی از جمله پیش نیازهای تربیت سیاسی، لوازم تربیت سیاسی، مکانیزم تربیت سیاسی و دستاوردهای تربیت سیاسی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

تربیت سیاسی، اسلام، فرزندان، والدین، مسئولیت، خانواده، اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057555>

